

Socialismen är vår garanti för oberoende!

Socialismen är vår garanti för oberoende!

Tal hållet av president Miguel Díaz-Canel vid ceremonin för att markera 65-årsdagen av proklamationen av den kubanska revolutionens socialistiska karaktär.

"Kapitulation har aldrig varit ett alternativ.

Oberoende eller döden, ja.

Fosterlandet eller döden, ja.

Socialism eller döden, ja.

Kapiutlaition, aldrig"

Länge leve det fria Kuba!

Ned med blockaden!

Hjältemodiga stridande från Grisbukten som är närvarande här;

Kära vänner i solidaritet med Kuba som deltar i det 5:e internationella Patria-kolloquiet;

Älskade och hjältemodiga kubanska folk;

Landsmän:

För sextiofem år sedan samlades kvinnor och män som var lika unga eller yngre än alla vi som fyller dessa gator idag ? kanske många av våra mormödrar, morfäder, mödrar eller fäder ? här för att skriva ett verkligt episkt kapitel i den samtida världshistorien.

Den dagen förändrades historien, och inte bara för Kuba. Med en invasion som hotade våra kuster, utan att man ännu visste var de skulle landstiga, men medvetna om att inkräktarna hade det mäktiga USA:s regering bakom sig, steg överbefälhavare Fidel Castro Ruz röst, nästan bruten av timmar av sömnlöshet och spänning, över folkmassan som fyllde detta historiska torg för att förklara att vi var vad vi fortfarande är: en socialistisk revolution mitt framför näsan på imperiet.

Denna förklaring är betydelsefull i Kubas historia, eftersom den stakade ut den definitiva kursen för den revolutionära process som inleddes med segern 1959 och som 1961 hade radikaliserats djupt till förmån för de traditionellt förtryckta.

Legosoldaterna förberedde sig för att kasta sig mot den nation som födde dem, övertygade om att ingenting kunde stå emot det skydd som imperiet garanterade dem. Men historien skulle vara obarmhärtig.

De förväntade sig rädsla och fann mod. De satsade på svek och möttes av ett enat folk. De trodde på sina egna lögner, och sanningen väntade på dem, med gevär i beredskap och sjungande tonerna av Bayamo-hymnen. (Kubas nationalsång)

Det kubanska folket marscherade härifrån in i striden, och från striden till seger! En liten nation, ny från kriget, skulle mindre än 72 timmar senare tillfoga imperialismen dess första stora nederlag i Amerika.

Från den ödesdigra aprildagen och framåt skulle alla folk i regionen bli lite friare.

Kuba förändrades för alltid. Folket som kämpade för socialismen på sandstränderna vid Grisbukten hade vid det laget redan påbörjat sin kulturella omvandling med en alfabetiseringskampanj som förde de enkla människornas drömmar ända fram till universitetssalarna.

Den mänskliga utvecklingen skulle nå höjder som endast ett rättvist samhälle kan garantera. Denna revolution av de ödmjuka, med de ödmjuka och för de ödmjuka skulle gå så långt att en skoputsare under kapitalismen skulle bli Latinamerikas första kosmonaut; att ungdomar från Afrika och hela tredje världen skulle bli yrkesutbildade i kubanska skolor; att vi skulle dela vårt blod och vårt öde med dem som alltid hade varit glömda och föraktade.

Och vi besegrade apartheid, analfabetism och botbara sjukdomar i andra delar av världen, dit vi skulle skicka läkare, inte bomber; lärare, inte bomber. Det är socialism: ett samhälle där människan är en broder, inte en varg för människan!

När det socialistiska experimentet under det ödesdigra 1990-talet självförstördes i Europa, genom avskyvärda konspirationer från dess imperialistiska motståndare, stod Kuba emot och förvandlade sig tills det återuppstod genom sin egen styrka och stödet från internationell solidaritet.

Chávez hade ännu inte segrat i Venezuela, och det årtionde av integration som den bolivarianska revolutionen utlöste hade bara börjat.

Fidel ? Fidel återigen, precis som han hade gjort vid Grisbukten, där han ledde striderna och avancerade i spetsen på en stridsvagn ? ledde den övermänskliga kampen för att bevara den kubanska socialismen i en era av feberaktig nyliberal framfart och unipolaritet.

Medan andra privatiserade till och med kyrkogårdarna och parkerna, i blind tro på sagan om marknaden som den allsmäktiga härskaren över en rikedom som aldrig existerat, byggde detta land upp en monumental bedrift, med hjälp av den vetenskap och det mänskliga arbete och den vetenskapliga potential som smiddes under revolutionen, och med det kubanska folkets hjältemod och kreativa motstånd.

Och vårt folks armé gick ut för att så och bygga, för att visa, som Raúl sa, att ja, vi kan! Att vi alltid kan göra det! Och det gjorde vi! Det är socialism!

Många gånger under årens lopp, medan landet strävade efter att korrigera, förfina och anpassa den sargade ekonomin som belägrades av blockaden, ägde otaliga tysta invasioner rum: lagar för att kodifiera blockaden, terroristattacker, smutskastningskampanjer och ständigt sabotage av alla projekt för integration, solidaritet och samarbete.

Varje tyst bomb som föll över utvecklingsprojekt har lämnat ett sår i det kubanska samhället. Ett särskilt smärtsamt sår har varit utvandringen av lovande unga människor som utbildats gratis i våra skolor och universitet, från vilka kapitalismen stjal de

färdigheter och den talang som den inte investerat i, samtidigt som den anklagar det samhälle som format dem för att inte ha kunnat garantera det som den rovgiriga marknaden erbjuder dem.

Låt sanningen komma fram: Den mänskliga potentialen, som imponerar och vinner mark och relevans i vilket land den än når, formades av socialismen! Endast socialismen förvandlade arbetarnas och böndernas barn till högt kvalificerade yrkesutövare ? inte i undantagsfall som under kapitalismen, utan i stor skala.

För att dölja den folkmordsliknande och mångdimensionella karaktären hos den sex decennier långa blockaden som kväver hela folket ? och som endast kan kallas ett ?embargo? på papperet av dem som inför den ? har en bedräglig och ytterst cynisk berättelse konstruerats: Kuba som en misslyckad stat.

Effekterna av årtionden av blockad och ekonomisk förföljelse är mycket synliga i våra hem, inom industrin, i bristen på varor ? till och med de nödvändigaste ? i bristen på nästan allt, till och med de mest grundläggande och oundgängliga livsnödvändigheterna.

Synliga är också våra egna misstag i denna process av samhällsbyggande med unika och mycket kubanska särdrag, där vi kämpar mot strömmen och övervinner otaliga hinder; men så länge blockaden förblir en snara som dras åt runt ekonomins hals kan ingen förneka ? och jag upprepar, ingen kan förneka ? dess absoluta skuld i de kubanska familjernas lidande! Den främsta orsaken till våra problem är den folkmordsliknande blockaden som USA:s regering har infört mot vårt folk!

Lögnare förlitar sig också på den bedövande effekt som framkallas i sinnena hos en värld som förorenats av fördomar och förgiftats av antikommunism ända sedan oktoberrevolutionen förde rikedomens skapare till makten.

Brutala attacker och blockader har riktats mot alla socialistiska experiment, och ändå kommer det att vara omöjligt att förneka allt det de bidragit med till mänskligheten i termer av balans och välbefinnande. Inte heller kan Sovjetunionens kolossala bidrag till fascismens nederlag och erövringen av rymden raderas ur historien; inte heller kan den bländande utvecklingen av en gigantisk nation ? såsom Folkrepubliken Kina ? som reste sig ur svält och utbredd fattigdom, och av ett litet men modigt land som uthärdat tre krig och idag vinner hela världens beundran för sin dynamiska tillväxt, det heroiska och broderliga Vietnam.

Socialismen är den enda garantin för social rättvisa, den enda vägen till verklig frigörelse för alla människor, och i vårt fall har den dessutom varit och förblir den verkliga möjligheten att ge ett kollektivt svar på den kollektiva bestraffning som har påtvingats oss under alla dessa år.

Nej, ni herrar som sysslar med manipulation och lögn, Kuba är inte en misslyckad stat; Kuba är en belägrad stat, Kuba är en stat som står inför en mångdimensionell aggression: ekonomisk krigföring, en intensifierad blockad och en energiblockad. Kuba är en hotad stat som inte ger upp! Och trots allt, och tack vare socialismen, är Kuba en stat som gör motstånd, skapar och ? missta er inte ? en stat som kommer att segra!

Kamrater:

I dag, den 16 april, firar vi grundläggande milstolpar i vår senaste historia: det heroiska och massiva folkliga motståndet mot inledningen av legosoldatinvasionen, med de brottsliga bombningarna den 15:e, och förklaringen om revolutionens socialistiska karaktär, som Fidel gjorde vid begravningen av de första offren för den pågående aggressionen, och just den dagen, även om många inte visste det då, föddes vårt kommunistiska parti.

Fidel uttryckte det så här: ?Vid Grisbukten proklamerades vår revolutions socialistiska karaktär; vid Grisbukten smiddes vårt parti? Det är därför vi betraktar den 16 april som partiets grundandedag, enhetens parti, den kubanska nationens parti, det parti som organiserar och leder allas insatser för allas bästa. Men historien skulle vara av ringa värde om vi inte lyssnade till dess lärdomar, om vi inte noterade dess mönster och omvandlade dem till definitiva lärdomar.

Attackerna mot flygplatserna i Ciudad Libertad, Santiago de Cuba och San Antonio de los Baños som upptakt till invasionen, med kirurgiska angrepp, med flygplan som bar falska kubanska insignier; den ihållande användningen av desinformation och vilseledande information genom medier i syfte att förvirra befolkningen, tillsammans med det ekonomiska kriget, diplomatiska påtryckningar för att isolera revolutionen och ständiga hot, avslöjar listiga metoder och tillvägagångssätt som aldrig övergivits av dem som attackerar och som fortsätter att upprepa dem runt om i världen idag.

De har upprepat sina aggressiva och interventionistiska taktiker så ofta, och så många nationer och processer har hotats och attackerats genom åren, att trots de tekniska, militära och mediala resurser de slösar omkring med urskillningslöst, fortsätter en våg av solidaritet med Kuba att växa som ett bevis på isoleringen av den imperialistiska politiken som försöker tvinga oss på knä genom kvävning.

Från denna historiska talarstol, där Fidels ord fortfarande ekar och uppmanar folket att ta sin plats i den kommande kampen, och där vi idag ger en välförtjänt hyllning och heder åt hjältarna och martyrerna från den dagen då fosterlandet beslutsamt klädde sig i milisuniformen, uppmanar vi till en nationell och internationell solidaritetsrörelse för att sprida sanningen om Kuba till varje hörn av planeten ? folkets lidande på grund av blockaden och det mångdimensionella ekonomiska kriget, förvärrat av energiblockaden,

vilket utgör folk mord med tanke på de extrema nivåer av fattigdom som alla kubaner utsätts för.

Vardagen på Kuba är plågsam, från den livsviktiga vilan som först avbryts av strömavbrott och sedan av strömmen som återvänder efter långa timmar ? vilket har förskjutit hushållsarbetet till de tidiga morgontimmarna ? till lamslagningen av industrier, transporter, livsviktiga tjänster och produktion på grund av att det råder en absolut brist på bränsle för nästan allt.

Listan är mycket lång, och allt detta härrör från ett enda presidentdekret som förklarade oss som ett ?ovanligt och extraordinärt hot? ? precis vad vi inte är.

Landsmän:

Detta är en extremt utmanande tid, och den kräver av oss än en gång ? precis som den gjorde den 16 april 1961 ? att vi är redo att möta allvarliga hot, inklusive militär aggression. Vi vill inte ha det, men det är vår plikt att förbereda oss för att förhindra det och, om det är oundvikligt, att vinna! Vi har den tro på seger som Fidel ingjutit i oss.

Vi tror på dialog och på fredens extraordinära kraft att upprätthålla livet på planeten. Historien om konflikten mellan Kuba och USA har visat att detta är möjligt. Vi måste tänka på allt det mänskliga lidande det skulle orsaka våra två folk om de drogs in i en meningslös, ologisk konflikt för vilken det varken finns förevändningar eller rättfärdiganden när det finns så mycket vi kan göra tillsammans.

Till överbefälhavaren Fidel Castro Ruz, vars hundraårsdag vi kommer att fira 2026, ger vi den högsta hyllningen på denna 65-årsdag av det stora eposet.

Fidel ledde inte bara slaget vid Grisbukten. Fidel var och är Grisbukten!! Fidel förkroppsligar övertygelsen att ett enat folk kan besegra ett imperium!

Att stå emot angreppen från de dagliga invasionerna är det epos vi skriver idag, det bästa arvet till de fallna, till dem som gav sina liv i april 1961 för självständighet och socialism. Så länge det finns en kvinna och en man som är villiga att ge sina liv för revolutionen, kommer vi att segra!

Vår revolutions socialistiska karaktär är inte en fras från det förflutna; den är skölden för nutiden och garantin för framtiden!

Grisbukten är idag och för alltid!

Kuba kommer inte att kapitulera!

Ingen här kommer att kapitulera!

Vi kommer att kämpa här!

Länge leve vårt folks upproriska värdighet!

Länge leve socialismen!

Fäderneslandet eller döden!

Vi ska segra!

]

Granma 260417 (ZT)

The socialist character of our Revolution is not a phrase from the past; it is the shield of the present and the guarantee of the future!

svensk-kubanska föreningen

BLI
MÅNADS
GIVARE

Stöd vårt arbete i solidaritet med det socialistiska Kuba och det progressiva Latinamerika!

skanna här

BRYT BLOCKADEN AV KUBA!

KUBA BEHÖVER OSS ? VI BEHÖVER KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Kuba utsätts nu för en belägring utan motstycke ? bristerna och behoven är enorma

Allt stöd till det kämpande Kuba!

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?. Alla pengar skickas oavkortat.

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72